

Enhed		Samlenotat til ECOFIN 14. oktober 2014	
International Øko- nomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Tiltag til fremme af investeringer i EU - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014) 168 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	
Koordineret med			
Sagsnr. 2014 - 19608	2.	Kommissionens meddelelse om forskning og innovation som kilde til fornyet vækst - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014) 339 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	
Doknr. 172636			
Dato 07-10-2014	3.	Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 9.-11. oktober 2014 - <i>Information fra Formandskabet og Kommissionen</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	
	4.	Forberedelse af DER den 23.-24. oktober 2014 - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Udgået
	5.	Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	
	6.	Obligatorisk automatisk udveksling af skatteoplysninger - <i>Politisk aftale</i> KOM(2013) 348 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
	7.	Energibeskatningsdirektivet - <i>Orienterende debat</i> KOM(2011) 169 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	Side 3
	8.	Irlands førtidsindfrielse af IMF-lån	

- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 14. oktober 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet

Dagsordenspunkt 7: Energibeskatningsdirektivet

Resumé

Kommissionen fremsatte den 15. april 2011 forslag til revision af energibeskatningsdirektivet. Forslaget skal sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning på linje med EU's energi- og klimamål. Forslaget indebærer bl.a., 1) at alle energiarter beskattes med en energiafgift, der beregnes efter energiindholdet, og en CO₂-afgift, der beregnes efter CO₂-emissionerne; 2) bedre koordinering med EU's kvotesystem; 3) væsentligt øgede minimumssatser; og 4) ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter, også når nationale afgifter overstiger minimumssatserne (proportionalitetsprincippet).

Danmark har støttet Kommissionens forslag ud fra bl.a. den betragtning, at det vil indebære bedre konkurrencevilkår for danske erhverv. Forslaget ligger desuden tæt op ad den danske energiafgiftsstruktur og flugter godt med Danmarks energi- og klimapolitiske mål.

Forhandlingssituationen under de skiftende formandskaber har været vanskelig og en række lande har arbejdet for at få fjernet centrale dele af forslaget. I særdeleshed har Polen ikke ønsket CO₂-beskatning.

Det italienske formandskab har fremlagt et kompromisforslag, som har et noget lavere ambitionsniveau end Kommissionens forslag og ligger tættere på det gældende direktiv. Med kompromisforslaget fjernes bl.a. de væsentligt øgede minimumssatser og proportionalitetsprincippet samt beskatning med både en energiafgift og en CO₂-afgift. Der indgår både en energiafgiftskomponent og en CO₂-afgiftskomponent i beregningen af selve minimumsafgiften, mens medlemsstaterne kan vælge om de vil have både en energiafgift og en CO₂-afgift i deres nationale lovgivning.

ECOFIN ventes den 14. oktober 2014 ved en orienteringsdebat at drøfte retningslinjer for det videre arbejde med forslaget til revision af energibeskatningsdirektivet. Medlemsstaterne forventes at fortsætte arbejdet med forslaget under det kommende formandskab.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2011) 169 af 15. april 2011 fremsendt forslag til Rådets direktiv om ændring af EU's energibeskatningsdirektiv (2003/96/EF) om beskatning af energiprodukter og elektricitet.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 og vil skulle vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa Parlamentet.

Forslaget udmønter af en opfordring fra det Europæiske Råd i marts 2008 om at bringe energibeskatningen på linje med EU's energi- og klimamål.

Formål og indhold

Kommissionens direktivforslag har til formål at adressere en række problemer ved det gældende energibeskatningsdirektiv.

Det gældende energibeskatningsdirektiv fastlægger forskellige minimumssatser for beskatningen af energiprodukter (kul, olie, gas og bio-motorbrændstoffer m.v.), der

anvendes som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning, og for elektricitet. Biomasse-brændsel til opvarmning, som f.eks. halm og træ, er ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde, og kan beskattes eller fritages efter nationale regler.

De nuværende minimumsafgifter afspejler hverken energiprodukternes energi- eller CO₂-emissions-indhold. Det fører til forvriddinger på markedet for energiprodukter og har medført incitament, som er i strid med EU's klima- og energimål. Eksempelvis beskattes kul, som har et højt CO₂-emissions-indhold, lavere end naturgas og fyringsolie, som har relativt lavere CO₂-emissions-indhold. Det giver incitament til at bruge kul frem for energikilder, der giver mindre CO₂-udledninger. Hertil kommer, at de nuværende minimumssatser ikke er neutrale i forhold til energiprodukternes energiindhold (målt i gigajoule (GJ)). Fyringsolie har således en minimumsafgift, som er højere pr. GJ energi end minimumsafgiften for kul og naturgas. Det begunstiger forbruget af kul og naturgas i forhold til fyringsolie.

Med hensyn til motorbrændstoffer diskriminerer de nuværende minimumsafgifter mellem diesel og benzin. Minimumsafgifterne er højere for benzin og giver incitament til brug af diesel, som er langt større end den naturlige fordel, som diesel har som følge af det højere energiindhold pr. liter. De nuværende minimumsafgifter, som er fastsat pr. liter, diskriminerer også mellem biobrændstoffer og konventionelle brændstoffer. Minimumssatserne tager således ikke hensyn til, at biobrændstoffer har et lavere energi- og CO₂-emissions-indhold end de konventionelle brændstoffer pr. liter, hvilket – givet samme afgiftsniveau pr. liter - medfører, at bioethanol er det hårdest beskattede motorbrændstof (målt i forhold til energi- og CO₂-emissions-indhold). Der kan p.t. kun korrigeres for dette gennem statsstøttegodkendelser.

Hertil kommer, at det nuværende energibeskatningsdirektiv ikke er koordineret med EU's CO₂-kvotesystem. Det har fx givet anledning til, at visse sektorer udsættes for dobbeltregulering, dvs. både kvoter og afgifter.

Kommissionens forslag til ændring af energibeskatningsdirektivet indeholder følgende hovedelementer, som hver især omtales nærmere i det efterfølgende:

- a) obligatorisk opdeling af den nuværende minimumsafgift i en CO₂-afgift og en energiafgift;
- b) bedre koordinering mellem EU's energibeskatningsdirektiv og direktivet om EU's kvotehandlingssystem (2003/87/EF);
- c) øgede minimumsafgifter for en række energiprodukter, herunder indeksering af energiafgiften og overgangsordninger;
- d) ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter (efter energi- og CO₂-emissions-indhold), selv når nationale afgifter ligger over EU's minimumssatser (proportionalitetsprincippet);
- e) diverse øvrige ændringer bl.a. vedr. elektricitet, der tilføres skibe i havn samt mineralogiske processer.

2011-forslaget lagde op til, at ændringerne skulle træde i kraft fra 1. januar 2013 med undtagelse af en gradvis indfasning af de nye minimumsafgifter for motorbrændstoffer frem til 2018. Der foreslås overgangsordninger med forlængede frister for en række af de nye medlemslande¹. En uddybende redegørelse for forslaget og dets konsekvenser kan læses i samlenotatet oversendt forud for ECOFIN 8. november 2011.

¹ Det foreslås, at Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet får en overgangsperiode for efterlevelse af CO₂-minimumsafgift frem til 1. januar 2021.

a) *Opdeling af den nuværende minimumsafgift i en CO2-afgift og en energiafgift*

Kommissionens forslag indebærer en opdeling af den nuværende minimumsenergifgift (pr. liter eller kg m.v., dvs. metriske mål) i:

- en CO2-afgift baseret på energiprodukternes CO2-udledninger (ton CO2)
- en energiafgift baseret på produkternes energiindhold (GJ).

CO2-afgiften baseres på energiprodukternes CO2-emissioner med en sats på 20 euro pr. ton CO2 (150 kr. pr. ton CO2), uanset energiproduktets art. Den CO2-relaterede del af beskatningen vil være nul for alle biobrændstoffer og biobrændsler (der opfylder bæredygtighedskriterierne), idet de anses for at være CO2-neutrale. Det vil give biobrændslerne og biobrændstofferne en naturlig fordel.

Indførelsen af et fuldstændigt konsistent afgiftsgrundlag (prissignal) i forbindelse med CO2-emissioner uden for kvotesektoren er centralt i Kommissionens forslag. En række afgiftsundtagelser og lempelser vedrørende de nuværende minimumsafgifter overføres ikke til den foreslåede CO2-afgift. Eksempelvis gives der ikke – som for energiafgifterne – mulighed for at reducere CO2-afgiften for mindre kraftvarmeværker uden for kvotesektoren eller for landbruget.

Minimumssatserne for CO2-afgiften foreslås undersøgt i lyset af udviklingen i markedsprisen for emissionskvoter hvert femte år i forbindelse med, at Kommissionen forelægger Rådet en rapport om anvendelsen af energibeskatningsdirektivet.

En række af de østeuropæiske medlemsstater får overgangsperioder indtil 2021 med hensyn til indførelse af CO2-afgifter for især brændsler.

Energiafgiften baseres på energiprodukternes energiindhold målt i GJ. Energiprodukter med højere energiindhold pålægges højere energiafgifter. Således er der ensartede incitamentter til at spare energi. Dermed sikres det, at beskatningen vil være neutral overfor valget mellem forskellige brændsler. Denne fremgangsmåde vil udligne en ubalance i de gældende minimumssatser, hvilket vil være til fordel for biobrændstoffer og biobrændsler, som har et lavere energiindhold end konventionelle brændsler.

For opvarmningsbrændsel anvendes den nuværende minimumssats for elektricitet på 0,15 euro pr. GJ (1,125 kr. pr. GJ) på alle energiprodukter, der anvendes til opvarmning. Herved opnås samme satser for ensartede energianvendelser.

For motorbrændstoffer, herunder biobrændstoffer, fastsættes minimumssatsen til 9,6 euro pr. GJ (72 kr. pr. GJ) i 2018, svarende til det nuværende afgiftsniveau for benzin.

For så vidt angår landbrugssektoren indebærer forslaget, at muligheden for at give hel eller delvis afgiftsfritagelse for sektorens energiforbrug ophæves. Der indføres dog mulighed for at give afgiftslempelse for energiafgiftselementet, hvis de begunstigede landbrug bliver omfattet af ordninger, som fører til øget energieffektivitet. Den øgede energieffektivitet skal stort set svare til det, der ville være opnået, hvis EU's minimumssatser havde været gældende.

Minimumssatserne for energiafgiften af afgifterne foreslås reguleret hvert tredje år efter det harmoniserede forbrugerprisindeks.

b) Bedre koordinering mellem EU's energibeskatningsdirektiv og direktivet om EU's kvotehandelssystem (2003/87/EF)

Alle CO₂-emissioner, som er omfattet af EU's CO₂-kvotesystem vil ifølge Kommissionens forslag blive fritaget for CO₂-afgift. Dermed løses det dobbeltreguleringsproblem, som findes i det nuværende direktiv, og der sikres en mere ensartet belastning af energiforbrug inden for og uden for kvotesektoren. Det indebærer fx, at der ikke skal CO₂-afgift på større fjernvarme – og kraftvarmeværkers kvoteomfattede brændselsforbrug til varmeleverancer.

Energiforbrug i virksomheder uden for kvotesektoren pålægges en CO₂-afgift, som skal afspejle den kvotepris, der betales inden for kvotesektoren. Ligeledes udformes et bundfradrag i CO₂-afgiften, der skal afspejle gratiskvoterne til kvotevirksomheder forbundet med risiko for udflytning til lande med en lempeligere CO₂-regulering - såkaldte carbon leakage virksomheder.

c) Øgede minimumsafgifter for en række energiprodukter

De nuværende minimumssatser er baseret på mængden (liter m.v.) af forbrugte energiprodukter og afspejler således hverken energiprodukternes energiindhold eller CO₂-emissioner.

De nye samlede minimumssatser (pr liter m.v.), som fremkommer af summen af de foreslåede minimumsafgifter for hhv. energi- og CO₂-indhold, overstiger det nuværende niveau. Stigningen fremkommer hovedsageligt som følge af introduktionen af en minimumsafgift for CO₂-emissions-indhold.

d) Ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter (efter energi- og CO₂-indhold), selv når nationale afgifter ligger over EU's minimumssatser (proportionalitetsprincippet)

Med de nuværende regler har medlemsstaterne en vis frihed til at fastsætte afgiftsbelastningen på tværs af de forskellige energiprodukter, så længe EU's minimumssatser er opfyldt. Med revisionen af energibeskatningsdirektivet foreslår Kommissionen, at den afgiftsfaktor, der ganges på hhv. energi- og CO₂-emissions-indhold, skal være ens for forskellige energiprodukter, der anvendes til samme formål – også når der fastsættes nationale satser over minimumssatserne. (proportionalitetsprincippet). Det er derfor efter Kommissionens forslag ikke længere nok kun at overholde minimumssatserne.

e) Øvrige ændringer bl.a. vedr. elektricitet, der tilføres skibe i havn, samt mineralogiske processer

Efter det nuværende direktiv fritages elektricitet, der produceres om bord på et fartøj, herunder fartøjer, der ligger ved kaj i en havn, fra beskatning. Kommissionens forslag indebærer, at elektricitet, der føres fra land til skibe ved kaj i en havn, fritages for beskatning for at anspore til, at skibene undlader at producere elektricitet på egne afgiftsfri brændsler, og i stedet anvender den renere strøm, der kan leveres fra land. Ordningen foreslås i første omgang indført for en otte års periode.

Mineralogiske og metallurgiske processer (cementproduktion m.v.), som hidtil har været helt uden for direktivet, er fortsat uden for direktivets anvendelsesområde for så vidt angår energiafgifter, men ikke CO₂-afgift. Brændsler til de omhandlede processer vil herefter være omfattet af enten CO₂-kvoter eller af en CO₂-afgift.

Orienterende debat på ECOFIN den 22. juni 2012
Energibeskatning var senest på ECOFIN's dagsorden den 22. juni 2012, hvor det daværende danske formandskab havde udarbejdet en note, der havde til formål at få

skabt klarhed over landenes synspunkter mht. en række spørgsmål, først og fremmest det overordnede princip for strukturen i energibeskatningsdirektivet, herunder særligt spørgsmålet om, hvorvidt minimumssatserne skal reflektere CO₂ emissionerne og energiindholdet i energiprodukterne.

Noten lagde bl.a. op til at opgive kravet om, at energiafgiftsbelastningen skal være ens på tværs af energiprodukter, som bruges til samme formål, når niveauet for afgifterne er over minimumssatserne (proportionalitetsprincippet). Langt hovedparten af landene var imod denne del af forslaget om proportionalitetsprincippet og vurderingen var, at en opgivelse af princippet ville være afgørende for fremdrift i det videre arbejde.

Noten søgte imidlertid at fastholde en strukturel ændring af minimumssatserne. Der lagdes op til, at de fremtidige minimumssatser skal reflektere CO₂ emissionerne og energiindholdet i de forskellige energiprodukter. Det blev foreslået, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning kunne lægge de to afgifter sammen til en fælles afgift baseret på en energikomponent og en CO₂-komponent, der tilsammen overholder minimumsafgiften.

Drøftelsen på ECOFIN gav disse retningslinjer for det videre arbejde:

- a) Der skal være minimumssatser og ved fastsættelsen af minimumssatserne bør tages udgangspunkt i energiindhold og CO₂-emissioner, idet den konkrete udmøntning skal undersøges på pragmatisk vis og være i overensstemmelse med konklusionerne fra det Europæiske Råd i marts 2008,
- b) der skal være lige afgiftsmæssig adgang til reducerede afgiftssatser og – fritagelser både, hvad angår energibeskatning og CO₂-beskatning,
- c) proportionalitetsprincippet og prisindekseringen for energiafgifter kan udgå og
- d) arbejdsgruppen inviteres til at fortsætte arbejdet, herunder også mht. niveauet for minimumsafgifter, afgiftslempelser, biobrændsler og visse andre energiprodukter, statsstøtte, koordinering med CO₂-kvotesystemet og overgangsregler.

Der var dog én medlemsstat, Polen, som under debatten tog et forbehold for så vidt angår indførelsen af en CO₂-komponent i minimumsafgifterne.

Det aktuelle udkast til kompromisforslag fra det italienske formandskab

Skiftende formandskaber har arbejdet for at få medlemsstaternes modsatte interesser til at konvergere i en fælles kompromistekst. Det italienske formandskab har fremlagt et kompromisforslag, som indebærer en række ændringer i forhold til Kommissionens forslag.

Følgende hovedelementer, herunder elementer fra Kommissionens forslag, som dog ofte er modificeret eller justeret i forhold til Kommissionens forslag, indgår i det aktuelle udkast til kompromisforslag:

- a) Der skal kun være ét sæt minimumsafgifter som hidtil – i modsætning til de to sæt i Kommissionens forslag (energiindhold og CO₂ emission). Der er dog en implicit dobbelt afgiftsstruktur med både en energiafgiftskomponent og en CO₂-afgiftskomponent, som til sammen udgør beregningsgrundlaget for de nye minimumsafgifter.
- b) Det er frivilligt, om medlemsstaterne vil have en separat CO₂-afgift i deres nationale lovgivning. Summen af en energiafgift og en eventuel CO₂-afgift for et energiprodukt skal overholde den nye EU-minimumsafgift for energiproduktet.
- c) Generelt beskedne stigninger – og for enkelte tilfælde ingen eller næsten ingen stigning - i minimumsafgifterne kombineret med en indfasning over seks år.

- d) Minimumssatserne beregnes på grundlag af en energiafgiftskomponent og en CO₂-afgiftskomponent, der hver især ikke længere er ensartede, som i Kommissionens forslag. Fx er der forskellige satser for CO₂-afgiftskomponenten på forskellige energiprodukter og i forskellige anvendelser, herunder en CO₂-komponent på 12 EURO pr. ton CO₂ for almindelig motorbrændstof i 2016 og en CO₂-komponent på 1,6 EURO pr. ton CO₂ for almindeligt opvarmningsbrændsel til virksomheder i 2016.
- e) Minimumssatserne for brændsler vil som hidtil - i modsætning til Kommissionens forslag - være forskellige for brændsler til henholdsvis erhvervsmæssigt forbrug og ikke-erhvervsmæssigt forbrug.
- f) Særligt lave minimumsafgifter for bæredygtige energiformer baseret på biomasse og for biogas.
- g) Motorbrændstofferne LPG (Liquefied Petroleum Gas eller flaskegas) og naturgas får de laveste minimumssatser for motorbrændstoffer. Ifølge Kommissionens forslag skulle begunstigelsen af disse produkter ellers ophøre.
- h) Der indføres særlige minimumsafgifter for energiintensive virksomheder, idet disse virksomheder ligesom i dag kan defineres mere eller mindre bredt af den enkelte medlemsstat. Disse særlige minimumsafgifter vil dog kun gælde for den gruppe af energiintensive virksomheder, som ikke er kvoteomfattede. Dette punkt er nyt i forhold til Kommissionens forslag.
- i) Afgiftsreglerne koordineres lidt bedre med EU's kvotesystem (ETS). Det vil sige, at der gives fritagelse for CO₂-komponenten i minimumsafgiften for de kvoteomfattede virksomheder. Minimumsafgifterne vil dog ligge tæt på ovennævnte minimumsafgifter for energiintensive virksomheder udenfor kvotesektoren (de kvoteomfattede virksomheder er typisk også energiintensive). Dette punkt modificerer Kommissionens forslag.
- j) Kommissionens forslag om et bundfradrag i CO₂-afgiften, der skal afspejle gratiskvoterne til såkaldte carbon leakage virksomheder inden for kvotesektoren fjernes. Mange medlemsstater har givet udtryk for, at deres virksomheder ikke havde de oplysninger, som bundfradraget skulle beregnes ud fra, og at bundfradraget derfor var forbundet med store administrative problemer.
- k) Muligheden for fuldstændig afgiftsfritagelse for landbrug, herunder gartneri, fortsætter til udgangen af 2022. Inden 2023 skal Kommissionen dog forelægge Rådet en rapport om denne mulighed, og muligheden vil kun ophøre, hvis der er enighed i Rådet herom. Kommissionen havde foreslået mulighed for permanent fritagelse for energiafgift - men ikke for CO₂-afgift - på betingelse af, at visse krav om energieffektivisering er opfyldt for landbruget.
- l) Mineralogiske processer m.v. omfattes fortsat ikke af energibeskatningsdirektivet. Kommissionen havde foreslået, at der som udgangspunkt skulle gælde CO₂-afgift for disse processer.
- m) Afgiftsfritagelse for elektricitet til erhvervsskibe i havne – uden tidsbegrænsning som i Kommissionens forslag (8 år).
- n) Tilpasning af afgiftsregler for lastbilers standardtanke. Regler om standardtanke sikrer, at afgiftspålagt motorbrændstof i standardtanken kan medbringes fra en medlemsstat til en anden uden at der igen skal betales afgift af brændstoffet. Medlemsstaterne har haft forskellig praksis på området, hvilket har givet fx danske vognmænd problemer i Tyskland. Med tilpasningen af reglerne afhjælpes dette problem.
- o) Smøreolier i større leverancer ("bulk commercial movements") omfattes af krav om ledsagedokumenter m.v. i cirkulationsdirektivet (direktiv

2008/118/EC). Dette er ønsket af flere østeuropæiske lande, som dermed får bedre mulighed for at kontrollere varebevægelser med smørelolie og undgå svig. Det er et nyt punkt i forhold til Kommissionens forslag.

- p) Mulighed for særlig lav afgift for elektricitet til eldrevne køretøjer. Det er et nyt punkt i forhold til Kommissionens forslag.
- q) En mulighed for at differentiere mellem erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig dieselolie til anvendelse i motorkøretøjer. Dette indgik ikke i Kommissionens forslag, som derimod fjernede denne sondring i det nuværende direktiv. For så vidt angår denne sondring lægger formandskabets forslag derfor ikke op til ændringer ift. det gældende direktiv.

Delegerede retsakter

Kommissionens forslag og det aktuelle kompromisforslag fastlægger det afgiftspligtige vareområde i direktivet ved hjælp af varekoder i den kombinerede nomenklatur i Kommissionens gældende forordning om told- og statistiknomenklaturen. Når forordningen erstattes, eller når en ændring af denne kombinerede nomenklatur nødvendigvis gør en ændring af koder til fastlæggelse af det afgiftspligtige vareområde i direktivet, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt med henblik på, at bevare status quo vedrørende fastlæggelsen af det afgiftspligtige vareområde i direktivet. Denne delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Rådet. Det er dog betinget af, at nærmere angivne procedurer og frister overholdes.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115.

Europa-Parlamentets fagudvalg for økonomiske og monetære anliggender, ECON-udvalget, vedtog d. 4. oktober 2011 ændringsforslag til Kommissions forslag i form af en resolution (betænkning), som udgør Europa-Parlamentets hørings svar til forslaget. Europa-Parlamentet har endeligt vedtaget denne betænkning i forbindelse med plenarforsamlingen d. 14. oktober 2011.

Ifølge Europa-Parlamentets udtalelser er forslaget et fremskridt i forhold til det gældende energibeskatningsdirektiv, men det beklages, at revisionen af direktivet ikke er mere ambitiøs og kohærent. Til uddybning heraf er anført en række generelle og specifikke bemærkninger.

Nærhedsprincippet

Der er tale om et forslag om ændring af et allerede eksisterende direktiv. Ved det foreslåede direktiv sikres medlemsstaterne fortsat en betydelig grad af fleksibilitet til eksempelvis – som Danmark – at fastsætte afgifter, der overstiger minimumsafgifterne. Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den danske regering er enig heri.

Gældende dansk ret

Den danske lovgivning, som direkte eller indirekte vedrører energibeskatningsdirektivet, findes i disse love:

- a) Lov om afgift af elektricitet
- b) Lov om afgift af naturgas og bygas
- c) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

- d) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- e) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter
- f) Lov om statsstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift mv. (aftaleordning)

Denne gældende danske lovgivning er i stor udstrækning i overensstemmelse med både Kommissionens direktivforslag fra 2011 og det aktuelle kompromisforslag. Begge forslag er således på linje med de ændringer, som gennem årene er foretaget i de danske energi- og CO₂-afgifter. Der har fx gennem mange år været en opdeling af afgifter på energiprodukter i en energifgift og en CO₂-afgift.

De danske afgifter på motorbrændstofferne diesel og benzin er i dag indrettet således, at der er højere afgift på benzin end på diesel i forhold til energiindhold. En vedtagelse af Kommissionens forslag ville derfor – på grund af proportionalitetsprincippet - medføre tilpasning af forholdet mellem dieselaafgiften og benzinaafgiften i Danmark. Da medlemsstaterne har været enige om at afvise proportionalitetsprincippet, er dette punkt ikke relevant længere. Punktet er således heller ikke en del af det aktuelle kompromisforslag.

Herudover vil relevant dansk ret fremgå af afsnittet om konsekvenser nedenfor.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens forslag og det aktuelle kompromisforslag vil medføre, at den danske CO₂-afgift på brændsler til varmfremstilling i de kvoteomfattede fjernvarme- og kraftvarmeanlæg ikke længere kan opretholdes. Det indebærer ændringer i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Hertil kommer, at de nuværende bundfradrag i CO₂-afgiften for drivhusgartnere udenfor kvotesektoren ikke vil kunne opretholdes. Der vil også kunne blive tale om justeringer af bundfradragene for andre energiintensive virksomheder, som er nævnt i CO₂-afgiftslovens procesliste. Endelig skal der ske justeringer i lov om statsstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift mv. (aftaleordning), for at energiintensive virksomheder fortsat kan få tilskud i forbindelse med indgåelse af aftaler om energieffektivisering. Det aktuelle kompromisforslag fjerner den af Kommissionen foreslåede bundfradragordning, som Danmark har støttet, idet ordningen dog efter Danmarks opfattelse skulle udvides til at omfatte drivhusgartnerier. Det forudsættes, at der indenfor rammerne af det reviderede direktiv gennemføres en kompenserende afgiftslempelse for drivhusgartnere. Dette indebærer ændringer i fx lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

For brændsler til opvarmning af drivhusgartneres væksthuse - både indenfor og udenfor kvotesektoren - betales i dag kun energifgift med de nuværende minimumsafgifter i energibeskatningsdirektivet. Kommissionens forslag vil medføre øget belastning med afgift af gartnerne med en stigning fra 4,9 øre/Nm³ til 39 øre/Nm³ for naturgas og lidt mindre for andre energiprodukter. De ændrede minimumsafgifter for de fleste brændsler efter det aktuelle kompromisforslag vil medføre en meget lavere stigning fra 4,9 øre/Nm³ naturgas og lidt mere for kul. Kompromisforslaget indebærer dermed ændringer i lov om afgift af naturgas og bygas og andre energifgiftslove.

Der vil skulle foretages tilpasninger af regler for elektricitet til erhvervsskibe i havne, lastbilers standardtanke og større leverancer af smøreløier.

I øvrigt overholder den danske lovgivning minimumsafgifterne m.v. i både Kommissionens forslag og det aktuelle kompromisforslag.

Det bemærkes, at Danmark, efter Kommissionen fremsatte sit forslag i 2011, har reduceret energiafgifterne på brændsler til erhvervenes produktionsprocesser ned til 4,5 kr./GJ. Denne sats ligger over minimumssatsen for energiafgiften i Kommissionens forslag, og den svarer til den højeste minimumsafgift efter det aktuelle kompromisforslag.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens og formandskabets forslag om at ophæve CO₂-afgiften på fjernvarme- og kraftvarmeværkerens kvoteomfattede brændselsforbrug til varmeproduktion vil medføre et provenutab i størrelsesordenen $\frac{3}{4}$ mia. kr. pr. år.

Herudover forventes de statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser at blive begrænsede.

Det nuværende bundfradrag i CO₂-afgiften for gartnerier udenfor kvotesektoren ophæves – dog med nævnte kompenserende afgiftslempelse – og gartneriers belastning med minimumsafgift øges, hvilket medfører et merprovenu på 2-3 mio. kr., hvilket er betydeligt lavere end de ca. 50 mio. kr. efter Kommissionens forslag.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens forslag og det aktuelle kompromisforslag medfører ingen nævneværdige konsekvenser for erhvervslivet.

Beskyttelsesniveauet

Kommissionens forslag og det aktuelle kompromisforslag skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Forslagene har været i høring hos relevante erhvervsorganisationer og myndigheder. Resumé af høringssvar blev oversendt til Folketingets orientering sammen med grundnotat om Kommissionens forslag den 1. juli 2011.

Det aktuelle kompromisforslag har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens forslag har tidligere været forlagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, og forud for ECOFIN 22. juni 2012.

Holdning

Dansk holdning

Danmark har hidtil støttet Kommissionens forslag, der indebærer bedre konkurrencevilkår for danske erhverv, men har ment, at proportionalitetsprincippet skulle ophæves.

Danmark arbejder generelt for et højt ambitionsniveau mht. EU's regler for energibe-skatning, men kan i lyset af de delte meninger blandt landene støtte, at der arbejdes videre med det aktuelle kompromisforslag.

Andre landes holdninger

Der er foreløbig ikke udsigt til enighed om det aktuelle kompromisforslag, idet ingen medlemsstater er fuldt tilfredse med forslaget og der er delte meninger om forslagets elementer, herunder niveauet for de nye minimumsafgifter.